

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 9C/190/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712216865
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ilgová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2013:5712216865.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred samosudkyňou JUDr. Máriou Ilgovou v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s. r. o., IČO: 45 535 108, so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, proti odporcovi: X. V. B., V. XX.XX.XXXX, V. P. H. XXXX/XX, XXX XX R.-Y., t.č. osoba neznámeho pobytu, zastúpenému ustanovenou opatrovníčkou K. Y., tajomníčkou Okresného súdu Martin, v konaní o zaplatenie 345,93 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 345,93 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 22,72 € od 12.04.2010 do zaplatenia, zo sumy 39,03 € od 12.05.2010 do zaplatenia, zo sumy 32,73 € od 12.06.2010 do zaplatenia, zo sumy 2,50 € od 12.07.2010 do zaplatenia, zo sumy 248,95 € od 10.04.2011 do zaplatenia, všetko spolu do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi na trovách konania za zaplatený súdny poplatok 20,50 € a na trovách právneho zastúpenia sumu 82,06 € právnenému zástupcovi navrhovateľa, všetko spolu do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Podaním, doručeným tunajšiemu súdu dňa 08.11.2012, sa navrhovateľ domáhal, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým by odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 345,93 € s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s., IČO: 35 763 469, ako postupca a navrhovateľ ako postupník uzavreli dňa 06.12.2011 zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bol odplatný prevod pohľadávok postupcu, uvedených v prílohe tejto zmluvy, na postupníka, a to vrátane pohľadávky postupcu voči odporcovi, vedenej pod referenčným číslom X.XXXXXXXX. Právny predchodca navrhovateľa uzavrel s odporcom dňa 13.11.2008 zmluvu o pripojení v zmysle zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách vrátane dodatku k nej. Právny predchodca navrhovateľa na základe uzavretej zmluvy o pripojení vystavil odporcovi faktúru č. 7002978529 na sumu 22,72 €, splatnú dňa 11.04.2010, faktúru č. 7004030381 na sumu 39,03 €, splatnú dňa 11.05.2010, faktúru č. 7005036116 na sumu 32,73 €, splatnú dňa 11.06.2010, faktúru č. 7006024249 na sumu 2,50 €, splatnú dňa 11.07.2010, a faktúru č. 7103074645 na sumu 248,95 €, splatnú dňa 09.04.2011. Uvedené faktúry odporca nezaplatil ani sčasti, pohľadávka právneho predchodcu navrhovateľa voči odporcovi teda v čase postúpenia predstavovala spolu sumu 345,93 €. Nezaplatením faktúr sa odporca dostal do omeškania, preto má navrhovateľ v zmysle Občianskeho zákonníka nárok na úroky z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 22,72 € od 12.04.2010 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 39,03 € od 12.05.2010 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 32,73 € od 12.06.2010 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 2,50 € od 12.07.2010 do zaplatenia a vo výške 9% ročne zo sumy 248,95 € od 10.04.2011 do zaplatenia. Navrhovateľ si zároveň uplatnil právo na náhradu trov konania. Na preukázanie svojich tvrdení navrhovateľ spolu s podaním návrhu predložil súdu listinné dôkazy - uvedenú zmluvu o pripojení

a dodatok k nej, vystavené a nezaplatené faktúry a všeobecné podmienky poskytovania služieb právny predchodcu navrhovateľa.

Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa 20.06.2013, č.k. 1Ro/2546/2012, ktorým navrhovateľovi v plnom rozsahu vyhovel. Uznesením zo dňa 23.09.2013, č.k. 9C/190/2013-38, súd vydaný platobný rozkaz zrušil, nakoľko tento sa nepodarilo doručiť odporcovi. Uznesením zo dňa 23.09.2013, č.k. 9C/190/2013-39, bola odporcovi ustanovená opatrovníčka, aby ho v tomto konaní zastupovala.

Podaním, doručeným tunajšiemu súdu dňa 04.10.2013, navrhovateľ predložil súdu svoje vyjadrenie, ktorým odôvodňoval nárok na zmluvnú pokutu vo výške 248,95 €, ku ktorému doložil cenník koncových zariadení právneho predchodcu navrhovateľa v čase uzavretia zmluvy o pripojení a dodatku k nej.

Z vyjadrenia navrhovateľa vyplynulo, že zmluvná pokuta, ktorú si navrhovateľ uplatňuje, nezabezpečuje dlh odporcu, ale zabezpečuje benefity, ktoré mu boli poskytnuté. Odporcovi bolo poskytnuté telekomunikačné zariadenie Nokia 5000 za cenu 1,00 Sk (0,03 €) s DPH, pričom štandardná cena tohto zariadenia v čase uzavretia zmluvy o pripojení bola 3 590,00 Sk (119,17 €) s DPH. Odporca bol sankcionovaný nielen za to, že nezaplatil splatné faktúry, ale predovšetkým za to, že nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, preto jeho SIM karta bola vypojená z prevádzky, čím odporca porušil aj povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti, počas ktorej by prostredníctvom platieb za poskytnuté služby postupne splnil svoj záväzok, ktorému zodpovedal protizáväzok právneho predchodcu navrhovateľa zabezpečiť odporcovi telekomunikačné zariadenie za zľavnenú cenu. Navrhovateľ mal za to, že pri neexistencii zmluvnej pokuty za porušenie povinnosti zo strany zákazníka právneho predchodcu navrhovateľa, v dôsledku ktorého dochádza k vypojeniu SIM karty z prevádzky, a teda k prerušeniu využívania služieb, a tým aj platenia za ne zo strany zákazníka, by právny predchodca navrhovateľa nemohol zákazníkom poskytnúť benefit v podobe zľavnenej ceny za program služieb (koncového telekomunikačného zariadenia), ale musel by programy služieb (koncové telekomunikačné zariadenia) poskytovať za plné neakciové ceny. Ak má teda zmluvná pokuta plniť prevenčnú funkciu, jej výška musí byť do určitej miery vyššia ako je skutočná hodnota výhody, ktorú zákazník získa. Podľa navrhovateľa jeho právneho predchodcu bola spôsobená skutočná škoda, ktorá zodpovedá hodnote dotácie do poskytnutého telekomunikačného zariadenia a programu služieb, a preto bol toho názoru, že by súd mal priznať navrhovateľovi zmluvnú pokutu minimálne do výšky spôsobenej skutočnej škody.

Odporca sa na pojednávanie, konané dňa 17.10.2013, nedostavil, pretože je osobou neznámeho pobytu. Ani ustanovená opatrovníčka sa k návrhu navrhovateľa nevyjadrila a pojednávania sa nezúčastnila, a preto súd postupoval v súlade s ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, účinného v čase uzavretia zmluvy o pripojení, podnik na účely tohto zákona je každá osoba, ktorá je oprávnená poskytovať sieť, službu alebo sieť a službu v oblasti elektronických komunikácií bez ohľadu na právnu formu a spôsob financovania. Poskytovanie siete, služby, alebo siete a služby v oblasti elektronických komunikácií je podnikaním podľa osobitného predpisu.

Podľa § 5 ods. 7 zákona o elektronických komunikáciách účastník je ten koncový užívateľ, ktorý uzavrel s podnikom poskytujúcim verejné služby zmluvu o pripojení.

Ani podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ani podľa žiadnych iných ustanovení Občianskeho zákonníka, súd pri preskúmaní uzavretej zmluvy a dodatku k nej nemohol vyvodiť právny záver, že by v spotrebiteľských zmluvách zmluvné strany neboli oprávnené dohodnúť zmluvnú pokutu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti spotrebiteľom. V uvedených právnych predpisoch jedinou podmienkou platnosti je primeranosť tejto sankcie v porovnaní so závažnosťou nesplnenia záväzku spotrebiteľa. Podľa názoru súdu zmluva tak, ako bola uzavretá medzi jej účastníkmi, nevykazuje znaky

nevyváženosti dohody o zmluvnej pokute z dôvodu, že by touto zmluvnou pokutou mal byť odporca výlučne sankcionovaný (v tejto súvislosti poukazujem na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 01.09.2000, č.k. 4Obdo/4/1999).

Podľa ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka pre neprimerane vysokú sumu by súd mohol uvažovať o prípadnej neplatnosti dojednanej zmluvnej pokuty. Primeranosť zmluvnej pokuty bola súdom skúmaná v spotrebiteľskej zmluve z hľadiska uhradzovacej a sankčnej funkcie. Súd by mohol označiť dojednanie v spotrebiteľskej zmluve za neprijateľné len vtedy, keby výška dohodnutej zmluvnej pokuty neprimerane presahovala plnenie, ktoré spotrebiteľ na základe zmluvy dostal alebo by bol dostal, keby nedošlo k zániku zmluvy. Tak, ako už bolo uvedené a súdom konštatované vyššie, zmluvná pokuta v tomto konkrétnom prípade zabezpečovala benefity, ktoré boli odporcovi poskytnuté. Právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi telekomunikačné zariadenie Nokia 5000 za cenu 1,00 Sk (0,03 €) s DPH, pričom štandardná cena tohto zariadenia v čase uzavretia zmluvy o pripojení bola 3 590,00 Sk (119,17 €) s DPH. Odporca bol sankcionovaný nielen za to, že nezaplatil splatné faktúry, ale predovšetkým za to, že nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, preto jeho SIM karta bola vypojená z prevádzky, čím odporca porušil aj povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti, počas ktorej by prostredníctvom platieb za poskytnuté služby postupne splnil svoj záväzok, ktorému zodpovedal protizáväzok právneho predchodcu navrhovateľa zabezpečiť odporcovi telekomunikačné zariadenie za zľavnenú cenu. Súd je toho názoru, že odporca mal možnosť ovplyvniť výšku zmluvnej pokuty aj tým, že mal možnosť výberu, do akého zmluvného vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa vstúpi. Mal možnosť výberu medzi zmluvou o pripojení bez kúpy akciového telekomunikačného zariadenia a zmluvou o pripojení s kúpou akciového telekomunikačného zariadenia. Výška ceny telekomunikačného zariadenia ovplyvňuje aj výšku zmluvnej pokuty. Dokonca odporca mal možnosť nevybrať si telekomunikačné zariadenie, čím by zmluvná pokuta bola podstatne nižšia, resp. žiadna. Právnym predchodcom navrhovateľa bol upozornený na to, že ak sa rozhodne pre kúpu akciového telekomunikačného zariadenia, v závislosti od výberu konkrétneho telekomunikačného zariadenia bude aj výška zmluvnej pokuty pre prípad porušenia záväzkov z jeho strany. Odporca teda pri dohode o výške zmluvnej pokuty disponoval značnou účasťou pri rozhodovaní, a teda mal možnosť aj túto výšku zmluvnej pokuty ovplyvniť.

Na podporu týchto skutočností si dovoľím poukázať na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 05.06.2011, č.k. 12Co/39/2011.

K otázke primeranosti zmluvnej pokuty súd poukazuje aj na ust. § 3a nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa považuje za primeranú sankcia do výšky poskytnutej hodnoty peňažných prostriedkov, pričom ak sankcia dosiahne hodnotu poskytnutých peňažných prostriedkov, je možné ako sankciu ďalej uplatňovať len úroky z omeškania podľa tohto nariadenia.

Vzhľadom na tieto skutočnosti súd považoval po podrobení súdnej kontrole zmluvný vzťah, ktorý uzavreli jeho účastníci, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, a preto návrhu ako právne opodstatnenému v celom rozsahu vyhovel.

Súd vychádzal z vyššie uvedených citovaných ustanovení a z ust. § 120 ods. 4 O.s.p. a vo veci rozhodol v zmysle predložených listinných dôkazov, na základe ktorých mal jednoznačne za preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bola dňa 13.11.2008 uzavretá zmluva o pripojení a dodatok k nej, v zmysle ktorých sa právny predchodca navrhovateľa a odporca dohodli, že počas viazanosti odporcu právny predchodca navrhovateľa mu poskytne zľavnené telekomunikačné zariadenie za cenu 1,00 Sk (0,03 €) s DPH, pričom štandardná cena tohto zariadenia v čase uzavretia zmluvy o pripojení bola 3 590,00 Sk (119,17 €) s DPH. Súd mal ďalej z predložených listinných dôkazov, a to vyššie uvedených faktúr, za preukázané, že odporca si neplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby a v dôsledku toho mu bola v zmysle zmluvy o pripojení a dodatku k nej vypojená SIM karta z prevádzky, tým odporca porušil aj svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti, kedy by prostredníctvom platieb za poskytnuté služby postupne splnil svoj záväzok, ktorému zodpovedá protizáväzok právneho predchodcu navrhovateľa poskytnúť mu telekomunikačné zariadenie a program služieb za zľavnenú cenu, a dospel k záveru, že v tomto prípade je odporca povinný uhradiť navrhovateľovi jednak nezaplatené faktúry v uvedenej výške, a jednak vyčíslenú zmluvnú pokutu.

Odporca sa dostal do omeškania s plnením si svojich povinností, pokiaľ ide o uhrádzanie služieb riadne a včas, a preto navrhovateľ má nárok v súlade s ust. § 517 ods. 2 a nasl. Občianskeho zákonníka aj na úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 22,72 € od 12.04.2010 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 39,03 € od 12.05.2010 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 32,73 € od 12.06.2010 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 2,50 € od 12.07.2010 do zaplatenia a vo výške 9% ročne zo sumy 248,95 € od 10.04.2011 do zaplatenia.

Navrhovateľ bol v konaní úspešným účastníkom konania a uplatnil si právo na náhradu trov konania, pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 20,50 € a z trov právneho zastúpenia vo výške 82,06 €, v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., ktoré mu súd priznal. Pokiaľ ide o trovy právneho zastúpenia, tieto súd priznal za dva úkony právnej služby, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a za písomné podanie na súd vo veci samej vo výške po 26,56 €, teda za dva úkony spolu vo výške 53,12 €, ďalej súd priznal sumu 7,63 € za každý úkon na náhradu výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné, spolu teda sumu 15,26 €, celkovo tak trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 68,38 €, keďže je však právny zástupca navrhovateľa platcom DPH, a teda mu patrí zvýšenie tejto sumy o 20%-nú DPH, trovy právneho zastúpenia tvoria spolu sumu 82,06 €, ktorú súd právnenému zástupcovi navrhovateľa priznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov).